

Sygn. akt V K 213/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott- Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r., na rozprawie

sprawy **B. Z.**

urodzonego (...) w W.

syna B. i T. z d. K.

oskarżonego o to, że: w dniu 27 sierpnia 2017r. o godz. 15.40 w m. K. na ul. (...) gm. W. kierował samochodem marki L. o nr rej. (...) w ruchu lądowym nie stosując się do decyzji(...) wydanej w dniu 8.12.2009r. przez Starostę Powiatowego w G. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi

tj. o czyn z art. 180a kk

1. Oskarżonego **B. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 180a kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 42§1a pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt V K 213/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2009r. Starosta Powiatowy w G. wydał decyzję(...), na mocy której cofnął B. Z. (dalej: B. Z.) uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Powodem wydania decyzji było wielokrotne naruszenie przez oskarżonego przepisów i zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, za które otrzymał 26 punktów. W związku z tym, że suma uzyskanych w ciągu roku punktów przekroczyła 24, B. Z. zobowiązany był do odbycia egzaminu sprawdzającego. Oskarżony nie poddał się jednak kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji (odpis decyzji, k. 2).

Wbrew treści decyzji oskarżony w dniu 27 sierpnia 2017r. ok. godz. 15.40 w miejscowości K. kierował samochodem osobowym marki L. o nr rej. (...). Został zatrzymany do kontroli, gdyż przekroczył dopuszczalną prędkość (wyjaśnieni oskarżonego, k. 12-13).

Oskarżony B. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanemu mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Podał, że tego dnia musiał odstawić samochód do G.. Wskazał, że właśnie zdał część teoretyczną egzaminu na prawo jazdy, przed nim tylko część praktyczna. Podkreślił, że jest zatrudniony w formie transportowej i prawo jazdy jest mu potrzebne.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż nie budzą one żadnych wątpliwości, spójne są z całym materiałem dowodowym.

W świetle ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości kwestia, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 180a kk. Przepis ten penalizuje bowiem zachowanie polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wcześniejszą karalność oskarżonego za takie same czyny. Oba wyroki skazujące B. Z. za przestępstwa z art. 180a kk zapadły w 2017r. (karta karna, k. 16). Fakt, że oskarżony czynu w przedmiotowej sprawie dopuścił się 3 miesiące po uprawomocnieniu się drugiego z wyroków świadczy, że poprzednio wymierzone kary nie odniosły żadnego skutku wychowawczego i prewencyjnego względem oskarżonego. Z tego względu Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Celem kary jest wpojenie oskarżonemu świadomości, iż w przypadku kolejnego skazania za przestępstwo z art. 180a kk nastąpi zarządzenie wykonania kary. Wydaje się, że taka świadomość skutecznie zobliżuje oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.

Zgodnie z art. 42§1 1a pkt 1 kk Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wymiar środka karnego uzasadniony jest uprzednią karalnością oskarżonego, powodami wydania decyzji oraz okolicznościami przedmiotowej sprawy. Oskarżony nagminnie narusza przepisy regulujące bezpieczeństwo i porządek na drogach, co uzasadnia zdyskwalifikowanie go jako uczestnika ruchu drogowego w charakterze kierowcy na orzeczony okres.

O kosztach orzeczono stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk.